वैजयन्तिका *f.* Fahne; (Art Perlenschnur*).
वैजात्य *n.* Ungleichartigkeit.
वैडूर्य *n.* (*m.*) Katzenauge (*Art Edelstein*).
वैण *m.* Rohrarbeiter (best. Kaste).
वैणव, *f.* ई Rohr-, Bambus-; *m.* Flöte.
वैतस, *f.* ई aus Rohr bestehend *o.* gemacht, Rohr-.
वैतान *u.* °निक auf die drei heiligen Feuer bezüglich; heilig, Opfer-.
वैतालिक *m.* Lobsänger eines Fürsten.
वैताली die Vetâla betreffend; *n. N. eines Metrums.*
वैदग्ध्य *n.* Scharfsinn, Schlauheit, Gewandtheit.
वैदर्भ, *f.* ई vidarbhisch. *m. f.* Fürst, Fürstin der Vidarbha.
वैदिक, *f.* ई vedisch; *n.* eine Vedastelle *o.* -vorschrift.
वैदिश *m.* Fürst. *Pl.* die Bewohner von Vidiçâ.
वैदूर्य = वैडूर्य.
वैदेशिक (*f.* ई) *u.* °श aus der Fremde stammend, Fremdling.
वैदेह von Videha stammend (*f.* ई *Bein. der Sitâ, auch* eine Kuh aus V.). *m.* वैदेह ein Fürst von V. *Pl. N. eines Volks u. einer best. Kaste* (*auch* वैदेहक).
वैद्य wissenschaftlich gebildet; *m.* Arzt.
वैद्यनाथ *m.* ein Meister von Arzt; *Mannsn.*
वैद्यराज *m.* der Fürst der Ärzte (*Dhanvantari*).
वैद्याधर, *f.* ई den Vidyâdhara gehörig.
वैद्युत *Adj.* Blitz-, blitzend, flimmernd.
वैद्रुम korallen.
वैधर्म्य *n.* Ungesetzlichkeit, Ungleichartigkeit.
वैधव *m. patron. N. Buddha's.*
वैधवेय *m.* Witwensohn.
वैधव्य *n.* Witwenstand.
वैधस, *f.* ई Schicksals-; *m. patron. Mannsn.*
वैधुर्य *n.* das Verlassensein, Fehlen, Mangeln.
वैधेय dumm; *m.* Dummkopf.
वैनतेय von Vinatâ stammend, *Bez. Garuḍa's u. Aruṇa's.*
वैनयिक, *f.* ई gesittet.
वैनायक, *f.* ई dem Vinâyaka *d. i.* Gaṇeça gehörig.
वैन्य *m. patron. Mannsname.*
वैन्ध्य zum Vindhya gehörig.
वैपञ्चमिक *u.* °ञ्चिक *m.* Zeichendeuter.
वैपरीत्य *n.* Umgekehrtheit, Gegenteil.
वैपुल्य *n.* Dicke, Breite, Umfang.
वैफल्य *n.* Erfolg- *o.* Nutzlosigkeit.
वैबुध, *f.* ई göttlich.
वैभव *n.* Macht, Hoheit.
वैभाषिक beliebig, arbiträr.
वैमत्य *n.* Meinungsverschiedenheit.
वैमनस्य *n.* Mutlosigkeit, Missvergnügen.
वैमल्य *n.* Fleckenlosigkeit, Reinheit.
वैमात्र von einer anderen Mutter stammend; *mit* भ्रातर् *m.* Stiefbruder.
वैमात्रक *u.* °त्रेय *dass.*
वैमानिक, *f.* ई in Götterwagen fahrend; *m.* best. himmlische Wesen.
वैमुख्य *n.* Abneigung gegen (*Loc. o.* —°).
वैमूल्य *n.* Preisverschiedenheit.
वैयर्थ्य *n.* Nutzlosigkeit.
वैयाकरण *m.* Grammatiker.
वैयाघ्र vom Tiger kommend; *n.* T.fell.
वैयास *u.* °सिक von Vyâsa herrührend.
वैर feindlich; *n.* Feindschaft, Streit mit (*Instr. mit u. ohne* सह *o.* —°).
वैरकर Feindschaft machend.
वैरकारिन् Streit anfangend. *Abstr.* °रिता *f.*
वैरकृत् = *vor. Adj.*, händelsüchtig.
वैरदेय *n.* Feindschaft, Rache, Strafe.
वैरस *n.* Widerwille, Ekel.
वैरस्य *n.* das Schlechtschmecken, *auch* = *vor.*
वैरहत्य *n.* Männermord.
वैराग्य *n.* Entfärbung; Gleichgiltigkeit, Verdruss, Widerwille gegen (*Loc.*, *Abl. o.* —°).
वैराज auf (die) Virâj bezüglich.
वैराट auf Virâṭa bezüglich.
वैराय्, °यते feindlich auftreten.
वैरिता *f.*, °त्व *n.* Feindschaft.
वैरिन् feindlich; *m.* Feind.
वैरी भू zur Feindschaft werden.
वैरूप *m. Pl. patr. N. einer Abteilung der Aṅgiras.*